

РЕШЕНИЕ

№ 5226

гр. София, 04.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 28.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **1921** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление: [населено място] 1000, [улица], офис 38, представлявано заедно от законните представители Б. М. Б. и С. С. В., чрез пълномощника адв. Е. Й.-Й., член на Софийска адвокатска колегия, със служебен адрес за получаване на призовки и съобщения: [улица], ет. 1, С. 1000, Адвокатско съдружие „Си Ем Ес С.“, тел, (02)921 99 10, срещу: Решение № Ц-2 от 01.01.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

Жалбата е постъпила на 14.01.2022 г. – в срок, поради което е допустима.

С жалбата се иска решението в атакуваната част да бъде отменено.

Жалбоподателят [фирма], чрез адв. Е. Й. – Й., редовно уведомен, се представлява се от адв. Й.. Адв. Й. поддържа изложеното в жалбата. Моли съдът да постанови решение, с което да обяви нищожността на Решение Ц-2, като постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Претендира разности, за което представя списък.

Ответникът КЕВР, редовно уведомен, се представлява от юрк.М. и юрк. Р.. Юрк.М. моли съдът да потвърди законосъобразността на административния акт на КЕВР като отхвърли жалбата. Моли за срок за писмени бележки. Юрк. Р. прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА ФОНД "СИГУРНОСТ НА ЕЛЕКТРОЕНЕРГИЙНАТА СИСТЕМА" редовно уведомени, не изпращат представител.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е допустима. За дружеството е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, в какъвто смисъл е и съдебната практика. Жалбата е допустима и с оглед представените с нея доказателства – разрешения за ползване и договори за изкупуване на електрическа енергия .

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваното Решение № Ц-2/01.01.22 г. на КЕВР във връзка с определянето на премиите за електрическа енергия от възобновяеми източници е определен нов размер на прогнозната пазарна цена за базов товар, като действалият преди това размер от 119 лв./MWh, съобразно Решение № Ц-25 от 01.07,2021 г. на КЕВР за периода от 01.07.2021 г. до 30.06.2022 г., е увеличен на 293.37 лв./MWh.

В зависимост от определената нова прогнозна пазарна цена за базов товар в размер на 293.37 лв./MWh, КЕВР е определила и прогнозната пазарна цена съответно за електропреносния оператор, електроразпределителните оператори и групите производители, както следва:

1. Независим преносен оператор - 307.79 лв./MWh:
2. Оператори на електроразпределителни мрежи - 323.63 лв./MWh:
3. Производители на електрическа енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия - 308.34 лв./MWh:
4. Производители на електрическа енергия, произведена от слънчева енергия - 274,96 лв./MWh;
5. Производители на електрическа енергия, произведена от вятърна енергия - 282.92 лв./MWh:
6. Производители на електрическа енергия, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 MW - 283.48 лв./MWh:
7. Производители на електрическа енергия, произведена от биомаса - 294,36 лв./MWh.

От процедурна гледна точка, на свое заседание на 13.12.2021 г. КЕВР е открила производство по изменение на премиите, определени с Решение № Ц-25 от 01.07.2021 г. па КЕВР, в частта по т. X., което да се осъществява по съкратена процедура и

срокове.

КЕВР е определила срок за провеждане на процедура по обществено обсъждане в периода 15.12.21 г. до 17.12.2021 г. Обжалваното Решение на КЕВР е постановено на 01.01.2022 г.

Решението на КЕВР е взето след постановяване на Решение на Народното събрание на Република България от 15.12.2021 г.. с което е наложен мораториум на цената па електроенергията, ВиК услугите и топлинната енергия на нивата от 01.01.2021 г.

„Е. С. БГ 1“ ЕАД (с предишни наименования, [фирма] и [фирма]) има качеството производител на електрическа енергия от възобновяем източник слънчева енергия. Жалбоподателят е юридическо лице с предмет на дейност: производство на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници(слънчева светлина) и притежава и експлоатира електрическа централа Ф. К., с местонахождение [населено място], [община]. Област П.. Електрическата централа на Жалбоподателя с въведена в експлоатация с разрешение за ползване: ДК-07-ЮЦР-61/23.03.2012.

На 13.04.2011 г. жалбоподателят сключил договор за присъединяване на електрическа централа към електроразпределителната мрежа № ЕП-Х8.

На 04.12.2013 г. Жалбоподателят сключил с Е. Системен Оператор ЕАД договор за достъп до електроразпределителната мрежа на производител на електрическа енергия от възобновяеми източници № VEI-007.

На 13.06.2012 г. жалбоподателят сключил с Национална Електрическа Компания ЕАД договор за изкупуване на електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници № 12ИЕ3327013/13.06.12 г.

На 31.10.2018 Жалбоподателят сключил Договор за компенсиране с премии № ВЕИ-80 с Фонд „Сигурност на електроенергийната система“, съгласно измененията на ЗЕ от 2018 г. и следващи, с които отпада изкупуването на електроенергия по преференциални цени за ВЕИ производители с обща инсталирана мощност 500 kW и над 500 kW, с които се прекратява действието на сключените договори за изкупуване.

От гореизложеното е видно, че: Жалбоподателят притежава и експлоатира електрическа фотоволтаична централа; централата на Жалбоподателя е присъединена към електроразпределителната мрежа, собственост на Е. Системен Оператор ЕАД; и Жалбоподателят е сключил с Национална Електрическа Компания ЕАД договор за изкупуване на електрическа енергия, валиден до 13.06.2032 г.. който бива заменен с Договор за компенсиране с премии.

Към датата на сключване на Договора за изкупуване в сила е било Решение № Ц-18/20.06.2011 г. от което приложимата за централата на Жалбоподателя цена е била 485.60 лева/МВтч. Съгласно приетото от КЕВР ценово Решение Ц-25/01.07.2021 г., премията за Жалбоподателя е била в размер 374.07 лева/МВтч.

От правна страна съдът намира следното:

Атакуваното решение е издадено от компетентен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката – чл. 10 ЗЕ, а с чл. 21, т. 8 на КЕВР е предоставено правомощието да осъществява регулирането на цените в случаите, предвидени в ЗЕ, както и да определя ежегодно пределна цена за сключване на сделки на пазара на балансираща енергия. В раздела за ценовото регулиране законодателят е посочил, че на регулиране от Комисията подлежат цените за достъп

и/или за пренос през електропреносната и електроразпределителните мрежи /чл. 30, ал. 1, т. 10 и т. 13 ЗЕ/.

В подадената жалба са релевиращи доводи за незаконосъобразност на Решение № Ц-2 от 01.01.2022 г. на КЕВР, с което е изменена, считано от 01.01.2022 г. премията на производителите на електрическа енергия за ЕЦ с фотоволтаични модули над 5 kWp.

1. Съдът намира твърденията в жалбата, че КЕВР не е провела открито заседание в административното производство по приемането на Решение № Ц-2 от 01.01.2022 г. на КЕВР за неоснователни. Разпоредбата на чл. 47 от Наредба № 1 от 14 март 2017 г., за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ) предвижда, че „Комисията в срок до два месеца след представяне на заявленията за утвърждаване и/или изменение на утвърдените цени, съответно за отстраняване на констатираните нередовности, на закрито заседание приема доклад и насрочва дата и час за провеждане на открито заседание за обсъждане на приетия доклад“, но тя е неприложима в настоящия случай. Съгласно чл. 47, ал. 1 от НРЦЕЕ открито заседание следва да бъде проведено след представяне на заявленията за утвърждаване и/или изменение на утвърдените цени, докато настоящият казус е във връзка с изменение на определените премии, производство, което се инициира служебно от Комисията и не се отнася за изменение на вече утвърдени цени, а на определени премии. От изложеното може да се направи извод, че КЕВР насрочва открито заседание в случаите, когато утвърждава цени по искане за заявител, а не когато е в служебно производство по определяне на цени или определя премии. Смесването на двата института, още повече предвид систематичното разположение на двете процедури в НРЦЕЕ е напълно неправилно и изводът на жалбоподателя е изцяло неоснователен.

Неправилни са твърденията в жалбата, че приетата съкратена процедура и съкратени срокове с Решение по т. 1 от Протокол № 287 от 13.12.2021 г. не са оповестени публично пред енергийните предприятия. Този извод следва от приетата по делото административна преписка. От Протокол № 287 от 13.12.2021 г. по т. 1, е видно, че КЕВР е приела Доклад с вх. № Е-Дк-1271 от 08.12.2021 г. относно изменение на определените с Решение № Ц-25 от 01.07.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране премии на производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност 500 kW и над 500 kW на основание чл. 316, ал. 2 от ЗЕ и проект на решение за изменение на горепосочените премии, както и че с посоченото протоколно решение „Открива производство за изменение на премиите, определени с Решение № Ц-25 от 01.07.2021 г., в частта по т. X., на КЕВР, което да се осъществява по съкратени процедура и срокове“ и „Насрочва обществено обсъждане на проекта на решение на 15.12.21 г. от 10:00 часа, на което да бъдат поканени заинтересовани лица - държавни органи, браншови организации, енергийни предприятия, клиенти, пряко свързани с изготвения проект, и организации на потребители“, определя „Срок за предоставяне на становища по проекта на решение — 17.12.2021 г., 17:00 ч.“ и указва Приетият проект на решение, датата и часа общественото обсъждане да бъдат оповестени на интернет страницата на Комисията за енергийно и водно регулиране. Видно от представените в хода на съдебното заседание извадки от интернет страницата на КЕВР, приложеният проект на решение, както и от приложеното на лист 194-195 от административната преписка писмо с изх. № Е-03-17-52 от 13.12.21 г., се установява, че със свое решение Комисията е приела съкратена процедура и срокове. Това решение е прието преди извършването на предвидените в него процесуални действия и предвижда

осъществяване на основните етапи от процедурата по изменение на премиите по реда на чл. 316, ал 2 от ЗЕ, а именно - извършване на проучване от назначена за целта работна група от експерти на Комисията, изготвяне на проект на решение, който да бъде разгледан и приет на закрито заседание на регулаторния орган, след което да се проведе обществено обсъждане, за което да бъдат поканени всички заинтересовани лица и административният акт да се приеме след разглеждане на постъпилите становища. Видно е, че правилата, гарантиращи защитата на правата и интересите на заинтересованите страни, са спазени, като страните са уведомени за откриването на процедурата, проведено е обществено обсъждане за изслушването им, предоставен им е достатъчен срок за становища и възражения, които са обсъдени в мотивите към административния акт. Всички извършени процесуални действия са в съответствие с приетата процедура.

2. На стр. 3-4 от проекта на решение е посочено, че КЕВР приема съкратена процедура и съкратени срокове за изменение на цените на електрическата енергия. Това решение, съгласно чл. 21, ал. 5 от АПК не представлява индивидуален административен акт, поради което не подлежи на съобщаване по реда на чл. 61 от АПК, а за съдържанието му и за откритата процедура за изменение на цените дружеството е уведомено чрез цялостното му отразяване в проекта на решение, публикуван на интернет страницата на Комисията. По този начин е изпълнено изискването на чл. 26, ал. 1 от АПК за уведомяване на заинтересованите граждани и организации за започване на производството. Видно от характеристиките на документа, който може да се види и към настоящия момент на интернет адрес: <https://www.dker.bg/index.php?mact=C..mdf847.default1&mdf847display=list&mdf847reverse=1&mdf847category=G.-bg&mdf847date=2021-12&mdfB47returnid=101&page=101> поканата за обществено обсъждане, заедно с проекта на решение е публикувана на интернет страницата на Комисията на 13.12.2021 г. в 11:46 ч. Общественото обсъждане се е състояло на 15.12.21 г. Комисията е изпълнила нормативните изисквания относно провеждане на заседанията си. Нещо повече, че чл. 316 от ЗЕ е специален както по отношение на АПК, така и по отношение на чл. 14 от ЗЕ, в който се съдържат общите правила за провеждане на обществено обсъждане от КЕВР. В конкретния случай законодателят е предвидил извънредна процедура за изменение на премии, като в тази връзка е предоставил на преценката на КЕВР сама да определя процесуалните срокове и реда, по който ще се развие административното производство, без да обвързва това с допълнителни задължения от страна на Комисията, както се опитва да внуши жалбоподателят. От изложението анализ на чл. 316, ал. 3 от ЗЕ, съпоставен с останалата нормативна уредба може да се направи обоснован извод, че посочената разпоредба не въвежда като задължителен елемент на съкратената процедура нейното оповестяване, респективно това не следва да доведе до нарушение на същата от страна на КЕВР. Неправилно в жалбата се посочва, че проектът на решение „носи“ датата 15.12.21 г. Посочената от жалбоподателя дата действително присъства на пръв поглед, но същата е във връзка с датата на провеждане на събитието, което в настоящия случай е общественото обсъждане. Видно от представените извадки от интернет страницата на КЕВР в съдебно заседание, датата на публикуване на проекта на решение е 13.12.2022 г. в 11:46 ч.

Неоснователно жалбоподателят се позовава на липсата на номерация на протоколното решение, с което е приет доклада и проекта на решение във връзка с

приемането на оспорения административен акт. Прикаченият файл на проекта на решение е приложение към Доклад с вх. № Е-Дк-1271 от 08.12.2021 г. и в този вид е предоставен на вниманието на заинтересованите страни към съобщението за провеждане на обществено обсъждане и изричното посочване на Протокол № 287 от 13.12.2021 г. по т. 1.

Видно от приложена снимка от интернет страницата на КЕВР, Решение № Ц-2 от 01.01.2022 г. е публикувано на 01.01.2022 г. в 15:37 ч., което не кореспондира с изложеното в жалбата. Нещо повече, от приложените доказателства от страна на [фирма] по никакъв начин не се потвърждава твърдението, че процесният административен акт не е бил наличен към датата 01.01.2022 г., а единствено, че безспорно е било публикувано съобщение относно приемането му, както и че безспорно на 05.01.2022 г. същият е бил на разположение на жалбоподателя.

Необосновано е твърдението на [фирма] в жалбата относно противоречие на административния акт с Решението за изменение и допълнение на Решение на Народното събрание на Република България (НС) за справяне с ценовата криза на електроенергията, прието на 15 декември 2021 г., обн. ДВ, бр. 108 от 17.12.2021 г.

Решение № Ц-2 от 01.01.2022 г. на КЕВР е постановено на основание чл. 316, ал. 2 от Закона за енергетиката (ЗЕ), която разпоредба предоставя възможност за изменение на определените премии, но не по-често от веднъж на 6 месеца, при условие че е налице съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за този период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар на електрическа енергия. С процесното решение Комисията е изменила част от премиите, определени с Решение № Ц-25 от 01.07.2021 г., т. Х.. Действително, с Решение за изменение и допълнение на Решение на НС за справяне с ценовата криза на електроенергията, прието на 15 декември 2021 г., обн. ДВ, бр. 108 от 17.12.2021 г. НС е наложило мораториум върху цената на електрическата енергия, ВиК услугите и топлинната енергия на регулиран пазар на нивата от 16 декември 2021 г., като срокът на неговото действие е до 31 март 2022 г. В конкретния случай обаче, жалбоподателят грешно счита, че посоченото решение на НС е относимо към административното производство, което е завършило с процесното решение. В мотивите на Решение № Ц-2 от 01.01.2022 г., Комисията е изложила подробни съображения, защо това е така.

Съгласно чл. 316, ал. 1 от ЗЕ комисията има право при необходимост да изменя утвърдените цени на електрическата енергия, цените за достъп и/или пренос през електропреносната и/или електроразпределителните мрежи и цената и/или компонентата от цената по чл. 30, ал. 1, т. 17 по време на ценовия период, но не по-често от веднъж на календарно тримесечие...". От друга страна текстът на ал. 2 на чл. 316 изрично посочва, че КЕВР има право при необходимост да измени определените премии, но не по-често от веднъж на 6 месеца, при условие че е налице съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за този период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на

организиран борсов пазар на електрическа енергия.

От анализа и съпоставката на двете разпоредби е видно, че същите се отнасят за две по съществото си различни фактически положения, регламентирани в посочените правни норми. Този извод се потвърждава от систематичното тълкуване на разпоредбите - отделени в две различни алинеи, а не обединени в една. Също така обръщаме внимание на съда, че в ал. 1 на чл. 316 от ЗЕ изчерпателно са изброени цените, които подлежат на изменение по този ред, а именно това са всички цени, попадащи в чл. 30, ал. 1 от ЗЕ. Сред тях обаче не е прогнозната пазарна цена за базов товар, което обстоятелство потвърждава неправилността на тезата на жалбоподателя, че тази цена попада в обхвата на Решението на НС.

Извод за неправилност на твърденията на жалбоподателя, че процесното решение за определяне на премии попада в предметния обхват на Решението на НС е и фактът, че цените, попадащи в предметния обхват на чл. 316, ал. 1 от ЗЕ е предвидено да могат да се изменят веднъж на три месеца, докато за премиите този период е шест месеца. Също така е видно, че цените се изменят при настъпване на определени условия, докато фактическата обстановка, която може да доведе до изменение на определените премии е коренно различна, т.е. липсва какъвто и да е идентитет между двете правни фигури. Оттук отново следва и изводът, че по съществото си правоотношението по регулиране на цени, респективно тяхното изменение е различно от това по определяне на премии и тяхното изменение.

НС е наложило мораториум върху цената на електрическата енергия, ВиК услугите и топлинната енергия на регулиран пазар на нивата от 16 декември 2021 г., като срокът на неговото действие е до 31 март 2022 г. В конкретния случай, настоящото административно производство е свързано с изменението на определените е Решение № Ц-25 от 01.07.2021 г. на КЕВР премии, които се изчисляват като разлика между вече определени, съответно актуализирани преференциални цени на електрическата енергия и прогнозната пазарна цена за базов товар на организирания борсов пазар на електрическа енергия. Следва да се има предвид също, че по силата на чл. 100, ал. 4 от ЗЕ сделките, които се сключват от производители на електрическа енергия от възобновяеми източници, с обект с обща инсталирана мощност 0,5 MW и над 0,5 MW, се осъществяват на организиран борсов пазар на електрическа енергия по свободно договорени цени. Следователно тези сделки, се осъществяват по свободно договорени цени извън регулирания пазар. Предвид изложеното, решението на НС за налагане на мораториум върху цената на електрическата енергия на регулиран пазар не е приложимо по отношение на акта на КЕВР за изменението на Решение № Ц-25 от 01.07.2021 г. на КЕВР, в частта по т. Х., с което са определени за периода 01.07.2021 г. - 30.06.2022 г. премии за електрическа енергия от ВИ, произведена от централи с обща инсталирана електрическа мощност 500 kW и над 500 kW. Така, в случай, че не бъдат изчислени премии спрямо постигнатата цена на електрическата енергия на организирания борсов пазар, то премиите, които следва да бъдат изплатени за срока на мораториума от Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ на производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници, с обект с обща инсталирана мощност 0,5 MW и над

0,5 MW, ще доведат до свръхпечалба на последните от една страна, а от друга - ще се отрази крайно негативно на бюджета на Фонд „Сигурност на електроенергийната система“. Посочените обстоятелства, които са анализирани в хода на административното производство, са отразени в мотивите на процесното решение и съответстват на разпоредбата на чл. 31, т. 7 от ЗЕ, а именно, че КЕВР се ръководи освен от принципите по чл. 23 и 24 и от принципа за справедливо прехвърляне на разходите от преференциални цени и премии за енергия от възобновяеми източници и високоефективно комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия върху крайните клиенти на електрическа енергия присъединени към електроенергийната система, включително операторът на електропреносната мрежа и операторите на електроразпределителните мрежи, за технологичните разходи по пренос и разпределение.

В тази връзка, абсолютно неоснователно жалбоподателят излага твърдения в жалбата за непровеждане на общественото обсъждане и нарушение на административнопроизводствените правила при приемането на Решение № Ц-2 от 01.01.2022 г. Цитираният протокол № 289 от 15.12.2021 г., с който се отлага провеждането на открито заседание относно изменение на цените на електрическата енергия, утвърдени с Решение № Ц-27 от 01.07.2021 г., е неотносим към административното производство по изменение на определените премии с Решение № Ц-25 от 01.07.2021 г. и съответно процедурата по неговото приемане, в която няма законоустановено задължение Комисията да провежда открито заседание. Моля съдът да вземе предвид, че това твърдение на жалбоподателя е отново обосновано от смесването на две напълно отделни и различни административни производства, а именно това по изменението на цените на електрическата енергия и това по изменението на определените премии.

Във връзка с горното, Комисията е определила за целите на настоящото административно производство прогнозна цена за базов товар (стр. 3 от Решение № Ц-2 от 01.01.22 г.) в размер на 293,37 лв./MWh. Прогнозна пазарна цена за базов товар, определена с Решение № Ц-25 от 01.07.2021 г. за периода 01.07.2021 г. - 30.06.2022 г. е била в размер на 119,00 лв./MWh. Въз основа на подробен анализ на помесечните цени за базов товар на пазара „Ден напред“, както и данните за фючърсите за българския пазар на Европейската електроенергийна борса (E.) за съответния период определената цена в размер на 119,00 лв./MWh е с над 180% отклонение спрямо постигнатата цена и прогнозната такава за оставащия срок от периода. Предвид наличието на съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за този период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар на електрическа енергия, Комисията е открила процедура за изменение на премиите, съгласно чл. 316, ал. 2 от ЗЕ, като след вземане предвид на стойностите на фючърските сделки към началото на м. ноември 2021г., прогнозната цена в размер на 293,37 лв./MWh спрямо старата прогнозна цена е с отклонение от 147%. Именно както е посочено и в жалбата на [фирма] на стр. 7, определянето на прогнозната цена за базов товар се извършва от КЕВР единствено за целите на определянето на премиите, т.е. не се

регулират цени по смисъла на чл. 30, ал. 1 от ЗЕ. В тази връзка неправилно жалбоподателят смесва институтите на определяне на премиите и този на определяне на цените в сектор „Енергетика“ и напълно неоснователно се позовава на стенограма от заседанието на 47-то Народно събрание, която по съществува си не е нормативен акт, т.е. не съдържа в себе си задължителни правила за поведение. Нещо повече, от цитираното в посочената стенограма е видно, че именно неприемането на предложението идва да покаже, че текстът на Решението на НС е точен и ясен и не се нуждае от допълнително изменение. Така, в него е посочено, че Народното събрание налага мораториум върху цената на електроенергията, ВиК услугите и топлинната енергия на регулирания пазар на нивата от 16 декември 2021 г“. От анализа на цитирания текст е видно, че Решението на НС не предполага изричното изключване на правната възможност на КЕВР да определя прогнозна пазарна цена на електрическата енергия за целите на ценообразуването на премиите на електрическа енергия от възобновяеми източници, произведена от централи с обща инсталирана мощност 500 kW и над 500 kW, тъй като противно на посоченото от жалбоподателя, прогнозната цена за базов товар не попя ля в цените подлежащи на регулиране от КЕВР по реда на чл. 30, ал. 1 от ЗЕ, т.е. се прилага по отношение на субектите, които ползват регулирания пазар на електрическа енергия. Неправилни са твърденията на жалбоподателя, че изтичането на мандата на някои от членовете на КЕВР, води до приемането на незаконосъобразен административен акт от Комисията. Тъй като обществените отношения в областта на енергетиката са от изключителна важност, то законодателят е предвидил механизми за постоянното и безпроблемно функциониране на институциите, извършващи контрол и регулиране в тази област. Така, в случай, че мандатът на някой от членовете на КЕВР или нейния председател изтече и същите не могат да бъдат заменени с други, то законът е обезпечил безпроблемното функциониране на Комисията. В тази връзка, в разпоредбата на чл. 11, ал. 5, изр. второ от ЗЕ е посочено, че членовете на Комисията продължават да изпълняват функциите си и след изтичането на мандата им до встъпване в длъжност на новите членове. За да бъде установена действителната воля на законодателя следва да бъде приложено систематично тълкуване, като бъде преценена горепосочената разпоредба, ведно е разпоредбата на чл. 13, ал. 1 във вр. с ал. 2 от ЗЕ, която гласи, че Комисията е постоянно действащ орган, който разглежда и решава въпросите, свързани с регулиране на бизнес плановете и цените в енергетиката и на В и К услугите и постъпилите жалби в два състава. Тълкуването на разпоредбата на чл. 11, ал. 5, изр. второ от ЗЕ в посока на твърденията на жалбоподателя би възпрепятствало нормалното функциониране на регулаторния орган като единствено компетентен на територията на Р България да вземе решения в областта на енергетиката и В и К услугите, а оттам би застрашил нормалното функциониране на обществото като цяло. В тази връзка именно предписаният от закона постоянен характер на Комисията като орган не позволява същата да остане без състав, съответно да функционира нормално и взема необходимите решения в срок, съгласно своите правомощия, подробно разписани в ЗЕ. Следователно, законът по отношение на правомощията на председателя или

член на комисията с изтекъл мандат е пределно ясен, а именно: този факт не се отразява на функциите на административния орган, в процеса на приемане на предвидените в ЗЕ административни актове (така Решение № 1898 от 23.03.2021 г. по адм. дело № 7538 от 2020 г. на АССГ, Трето отделение, 46 състав, оставено в сила с Решение № 354 от 18.01.2022 г. по адм. дело № 7091 от 2021 г. на ВАС, Трето отделение).

Видно от приложеното по административната преписка Извлечение от протокол № 1 от 01.01.2022 г. по т. 2 от закрито заседание на КЕВР, процесното решение е прието със седем гласа „за“, от които четири гласа на членове на Комисията със стаж в енергетиката, в съответствие с разпоредбата на чл. 13 от ЗЕ. Изложеното от жалбоподателя в жалбата относно противоречие на оспорвания административен акт с чл. 8, ал. 2, чл. 12 и чл. 13 от АПК е изцяло бланкетно и не е подкрепено от никакви правни и фактически доводи.

Неоснователно е твърдението, че издаденият административен акт не е съобразен с принципа на съразмерност, предвиден в чл. 6, ал. 2 и ал. 5 от АПК, съгласно който административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. В случая целта, за която е издаден актът, е да се осигури баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите по цялата верига от производството, през преноса, разпределението до крайните клиенти на електрическа енергия, а не да се облагодетелстват отделни производители на електрическа енергия за сметка на други, както беше посочено по-горе. Неоснователно е и твърдението, че обжалваното решение на КЕВР не е съобразено с принципа на равенство, предвиден в чл. 8, ал. 1 от АПК, съгласно който всички лица, които са заинтересовани от изхода на дадено административно производство, имат равни процесуални възможности да участват в тях за защита на своите права и законни интереси. Както беше посочено по-горе въпреки проведената съкратена процедура, видно и от административния акт, заинтересованите страни са имали възможност и са взели участие в административното производство като са представили становища, които са обсъдени от КЕВР. Излагането на твърдение отново за липсата на провеждане на обществено обсъждане е напълно неоснователно и неправилно.

Не е налице и нарушаване от КЕВР на принципа на равнопоставеност. В тази връзка жалбоподателят се позовава на друг вид дружества, производители на електрическа енергия, а именно тези с високоефективно производство на топлинна и електрическа енергия. Тези дружества, обаче произвеждат електрическата енергия по коренно различен начин от производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници, респективно по отношение на тях законодателят е предвидил различен процесуален ред за определяне на техните цени, респективно премии, с оглед отчитане на конкретните специфики на този вид производство.

Неоснователно е твърдението, че КЕВР не се е съобразила с основния принцип на административния процес, касаещ последователност и предвидимост (чл. 13 АПК), като единственият аргумент на жалбоподателя в

тази връзка е, че Решение № Ц- 25 от 01.07.2021 г. е влязло в сила и е стабилен административен акт. Както е видно от административната преписка, правното основание за приемане на Решение № Ц-2 от 01.01.22 г. на КЕВР е чл. 316, ал. 2 от Закона за енергетиката, съгласно който:

Комисията има право при необходимост да изменя определените премии, но не по- често от веднъж на 6 месеца, при условие че е налице съществено изменение между определената прогнозна цена на базов товар за този период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар на електрическа енергия.

От анализа на нормативния текст се установява, че изразът „определените премии” се отнася именно за премии, определени с решение (индивидуален административен акт) на Комисията, а изразът „но не по- често от веднъж на 6 месеца”, обозначава периодът, в който тези определени премии не следва и не могат да бъдат изменяни. Следователно законодателят изрично е допуснал възможността да се изменят премии, определени с решение на Комисията, и това изменение да се извърши преди да изтече периодът, за който са били определени премиите, при условие, че е налице обективният факт на същественото изменение между определената прогнозна цена на базов товар за този период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар. Тази нормативна възможност по никой начин не накърнява принципа на последователност и предвидимост, като при това следва да се отбележи, че аргументите в тази точка от жалбата въобще не кореспондират с цитирания принцип по чл. 13 от АПК.

Неоснователно е твърдението за неспазване на установената форма на индивидуален административен акт. Противно на твърденията в жалбата, процесното Решение на КЕВР отговаря на всички изисквания относно формата на индивидуалните административни актове. Същото е изготвено в предписаната от закона писмена форма, посочени са наименованието на органа, който го издава, наименованието на акта и дата на издаване, адресатът на акта, както и фактическите и правните основания за издаване на акта и разпоредителна част, с която се определят правата и задълженията по отношение на конкретния адресат на акта. Решението е подписано от председателя и главния секретар на КЕВР и в него е посочена възможността за съдебно обжалване. Решението е подробно мотивирано, като в допълнение моля съдът да вземе предвид, че съображения на регулаторния орган се съдържат и в други документи също представени по делото, предхождащи приетото решение, а именно - доклади, протоколи от обществено обсъждане и закрити заседания на Комисията. Жалбоподателят неоснователно смесва мотиви с фактически и правни основания - мотивите се излагат на основание чл. 59, ал. 1 от АПК, докато фактическите основания - съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Фактическите основания за издаване на Решение № Ц-2 от 01.01.2022 г. бяха разгледани по- горе. Несъгласието на жалбоподателя с посочените фактически основания и изложените съображения от административния орган не може да се приравни на липса на

мотиви. По отношение на твърдението за изписване на чл. 316 от Закона за енергията от възобновяеми източници, а не на ЗЕ, е ясно, че се касае за очевидна фактическа грешка, която не следва да доведе до незаконосъобразност на акта. В тази връзка е и съществуващата съдебна практика по подобен тип решение на КЕВР. Така в свое Решение № 354 от 18.01.2022 по адм. дело № 7091 от 2021 г. на Върховния административен съд, Трето отделение е посочено, че: „Що се касае до посочения в обстоятелствената част и диспозитива на акта период, явно е че се касае за очевидна фактическа грешка, за чието отстраняване не е депозирано в срок искане от страна на касатора.“.

Неправилни са твърденията за противоречие на оспорения административен акт с целта на закона и чл. 2 от ЗЕВИ, свързани с насърчаване на производството от възобновяеми източници, а точно обратното. От анализа на последващите изменения на ЗЕВИ и отпадането на стимулите по чл. 18, ал. 1, т. 6, т. 7 и т. 8 от ЗЕВИ и чл. 31 и чл. 32 от ЗЕВИ (§ 54 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, ДВ, бр. 17 от 2015 г. и § 20 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, ДВ, бр. 56 от 2015 г.), държавната политика в областта на развитието на енергията от възобновяеми източници е свързана с отпадане на задължението за изкупуване на произведената енергия по преференциална цена за фиксиран период от време и въвеждане на нови стимули в тази връзка, които да съответстват на чл. 107 и 108 от Договора за функциониране на европейския съюз, които забраняват прекомерната държавна помощ. В тази връзка са и измененията на ЗЕ, въведени с § 68 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, ДВ, бр. 38 от 2018 г., § 34 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, ДВ, бр. 41 от 2019 г. и § 28 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, ДВ, бр. 9 от 2021 г., които предвиждат прекратяване на дългосрочните договори за изкупуване на енергията по преференциална цена и преминаване към изцяло нов, пазарноориентиран модел - на договори чрез компенсиране с премии, които от една страна минимизира ефектите от прекомерната държавна помощ, а от друга създава стимули за активно поведение на производителите на пазара на електрическа енергия, което от своя страна допринася за неговата ликвидност, респективно постигане на оптимални цени за всички участници по веригата производство-търговия-потребление на електрическа енергия.

По изложените съображения съдът намира, че атакуваното решение е законосъобразно, поради което жалбата срещу него като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което жалбоподателя следва да заплати сумата от 200 лева – разноски за юрисконсултско възнаграждение съобразно чл. 8, ал. 2 от Наредба № 1/2014 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], със седалище и адрес на управление:

[населено място] 1000, [улица], офис 38, представлявано заедно от законните представители Б. М. Б. и С. С. В., чрез пълномощника адв. Е. Й.-Й., член на Софийска адвокатска колегия, със служебен адрес за получаване на призовки и съобщения: [улица], ет. 1, С. 1000, Адвокатско съдружие „Си Ем Ес С.“, тел, (02)921 99 10, срещу: Решение № Ц-2 от 01.01.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА [фирма], със седалище и адрес на управление: [населено място] 1000, [улица], офис 38, представлявано заедно от законните представители Б. М. Б. и С. С. В., да заплати на КЕВР направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 /двеста/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: